

AAN MIJN LIEVE BROER JOS

22 november 1950 – 22 maart 2008

Pasen een dag na jouw overlijden schreef ik deze woorden:

"De dood is altijd onvoorzien, vooral als het leven groot is en onmisbaar schijnt; maar de dood behoort bij het leven zoals de geboorte.

Jos, maandag 25 februari, die avond werd je getroffen door een zwaar hartinfarct waardoor jouw sterke hersenen dag na dag aftakelden .

Je raakte in een slaapcoma gedurende vier weken - we hadden soms hoop -je lichaam reageerde - maar de soms doffe blik in je ogen - een reflex van jouw lichaam zegt men dan -spraken van dag tot meer boekdelen

21 maart beslisten we in eer en in geweten met het medisch team alle therapie stop te zetten

Nog diezelfde avond om 20h stonden we met de familie, jong en oud, rond je bed in het UZ in Gent - elk op zijn of haar manier om definitief afscheid van je te nemen - je ademde nog, maar reageerde niet - dit oogcontact waar we zo op hoopten bleef en bleef uit - zaterdagmiddag 22 maart sliep je in ...

Jouw te jonge leven werd bruusk afgebroken- jouw leven is niet af lieve broer

Het eens zo sportieve lichaam van een man in de fleur van zijn leven werd onbegrijpelijk een halt toegeroepen.

de dag voor je hartinfarct liep je nog kilometers en kilometers

Voelde je pijn in de hartstreek ? - wie weet het

Jos , samen met onze lieve schoonzus Anny hield je van het leven, je was een fijne broer , als nonkel was je graag gezien , je guitige pallieterstreken daar hielden we met zijn allen van , onze telefoongesprekken en discussies , wat zal ik die hard missen, samen hadden we veel gemeen ...

Jos, je was een doorzetter, goedlachs, recht voor de vuist, een man waar je steeds beroep kon op doen, enorm wijs en handig, soms gesloten, vaak piekerend, een man met verantwoordelijkzin thuis en op het werk, groot in de kleine dingen, geen tafelspringer, uit het goede hout gesneden, manusje van alles,... een man die sowieso respect moest afdwingen, niet alleen omwille van jouw eruditie maar ook als mens -

Je ging geen enkele uitdaging uit de weg.

Je stond open voor iedereen,

Jouw raad zal ik missen, zullen wij missen. Je had een klare kijk op zovele zaken van het leven.

Samen met Anny je vrouw, zus Annie en Rik, Marleen en ikzelf waren we zo gelukkig - losgelaten - op onze jaarlijkse gezamenlijke uitstappen na het overlijden van ma en pa... onze jaarlijkse oudejaarsavond -: een belofte aan ma en pa na hun overlijden .

We hadden trouwens samen weer plannen gemaakt om binnenkort medio april in de streek van Namen elkaar te ontmoeten - een gastronomisch festijn - even lostrekken -mekaar duvelen desnoods- de locatie lag vast- de boeking was al uitgevoerd - je viste bij mij meermaals de laatste tijd naar de "geheime" plaats van samenkomst op jouw gekende manier als een deugniet.

Jos waarom verliet je ons nu eigenlijk - weet je, je bent onmisbaar in ons midden ...

Waar de eindbestemming je nu brengt blijft voor velen onder ons - ook voor mij nog steeds een onbekende- een blijvend vraagteken?

Voor ons begint nu de weg van de aanvaarding.
Het niet meer bij ons zijn - van jij Jos, lieve broer, moet nog een plaats krijgen
Nee, ik aanvaard jouw weggaan nog steeds niet
Vele vragen komen bij ons op maar blijven onbeantwoord...
Waar gaat onze geest heen als we sterven? Waar is het vuur dat is gedooft?
Waar is de wind die is uitgewaaid?

Elk van ons hier aanwezig, heeft Jos op de één of andere manier gekend.
Elk van ons zal zich zijn beeld herinneren - elk van ons zal zich zijn waarden, deugden , gebreken, woorden, gezegden voor de geest roepen.
Jos lieve broer , onze jeugd in de Izegemsestraat te Rumbeke was zo zorgeloos, zo ongedwongen.

Jos is helaas niet meer onder ons- maar Jos is als mens tussen en bij ons.

We zullen je missen, ik zal je missen

Bij het afscheid nemen is steeds iets van de dood present.

Dit beleven we thans met zijn allen – “partir c’est mourir un peu” - scheiden is een weinig sterven, sterven voor wie men bemint- in ieder uur en op iedere plaats laat men iets van zichzelf achter.

Jos , je was uniek
maar plots gebroken als het geknakte riet.

Jos goede lieve broer vaart wel, vaarwel.

Opgedragen aan mijn lieve broer Jos
Pasen 23 maart 2008

Geert